

Tayyib Atmaca

Can Kırıkları

hecetlaşları

hecetasları

Şiir

Eser Adı:

Can Kırıkları

Eser Sahibi:

Tayyib Atmaca

Kapar Resmi: Mehmet İpçioğlu

İç Düzen: Tayyib Atmaca

Yayın Yılı:

Kahramanmaraş 2025

isbn:

978-605-73280-4-5

Ana Yayın Numarası: **90722 /Şiir Serisi - 1**

Adres:

Haydarbey Mahallesi 32077 Sk. Armada
Evleri DEF/ Blok D/6 Onikişibat /Kahramanmaraş

Telefon: 0535 391 92 50

e-posta: hecetaslaridergisi@gmail.com

www.hecetaslari.com

Tayyib Atmaca

Can Kırıkları

hecetaşları

Tayyib Atmaca

1962 yılında Kahramanmaraş Afşin Topaktaş köyünde doğdu. İşletme Fakültesini bitirdi. Güneysu Kültür Sanat Edebiyat dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptı.

Güneysu, Kırağı ve Ardıç dergilerinin yayın yönetmenliğini yaptı. Hâlen (e-dergi) Hece Taşları Şiir ve Açikkara Mizah dergisini çıkarılmaktadır.

Şiir ve denemeleri; *Ardıç, Ay Vakti, Bir Nokta, Dolunay, Edebiyat Ortamı, Gergef, Güneysu, Herfene, Karçıçeği, Kardelen, Kardeş Kalemler, Kırağı, Kuşluk Vakti, Lika, Millî Kültür, Mina, Palandöken, Salkım Söğüt, Sühan, Şehir Defteri, Tepe Edebiyat, Temmuz, Türk Dili, Türk Edebiyatı, Yarpuz, Yedi İklim, Yitik Düşler, Yitiksöz, Yolcu*, vb. dergilerde yayımlandı.

Kahramanmaraş'ta yaşıyor, Onikişubat Belediyesinde memur.

Hüzünlerin Düğünü, Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, Sarı Kitap, Bende Yanan Türkü Sende Söniyor, Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese, Döş Defteri, Uzun İnce Bir Türkü, Âşıklar Meclisi, Söz Açarı (Mehmet Gözükkara ile) *Temize Çekilmez Ömür Defteri, Çıktım Erdik Dalına, Hece Uçuşu, Yanaşık Hece, Sözüün İzinde* (Tacettin Şimşek ile) *Üçübirarada* [Şiir] *dOkunan Şiirler* [Şiir üzerine yazılar] *Gece Vardiyası, Ebemkuşağının Altında, Eskişehrin Eskimeyen Yüzleri, Med Cezir Vakitler, Ucu Yanık Mektuplar, Kalp Şehri* [Deneme], *Yaralı Turna* [Çocuk Romanı], *Şiir ve Gelenek Üzerine Konuşmalar* [Söyleşi], *Serap* (Yasin Mortaş ile) [Mustafa Pınarbaşı'nın Bütün Şiirleri] *Afşinli Şairler ve Ozanlar Antolojisi* (Yasin Mortaş ile) kitapları yayımlandı.

Adımı Koluma Yaz

Anneciğim koluma
Adımı yazar mısınız?
Üstümüzde her gece
Demir kanatlı kuşlar
Ateş döker durmadan

Anne artık izin ver
Duvarlar üstümüze
Yıkıldı yıkılacak
Biraz parkta oynayım
Korkma çabuk dönerim

Anne kardeşim Ali
Yarın bir gün döner mi?
Beklemekten sıkıldım
O gelmezse buraya
Biz yanına gidelim

Anne babam tankları
Avlamaya mı gitti
Bana da bir sapan al
Hiç olmazsa bir tane
Vurur hemen dönerim

Anne konuş benimle
Kardeşlerim nerede
Sesin neden titriyor
Yüzün bir gül kurusu
Çatlamış dudakların

Anne babam topraktan
Bir gün çıkar değil mi?

Akif İnan

Bin dokuz kırk da Şanlıurfa'da
Sürgünlüğü sürdürmeye başladı
Mayasında İbrahimî düşünce
Putları kırarak şeytan taşıladı
Bir ömür hakikat aradı İnan

Bin dokuz yüz elli sekiz yılında
Sürgünlüğüm bu kez Maraş'da sürdü
Edep sancağını aldı eline
Kanı damarından taşıp köpürdü
Cehalet üstüne yürüdü İnan

Büyük Doğu ocağında yetişti
Gazel insanlarla yolu keşişti
Mescit-i Aksa'yı gördü düşünce
Yüreği her gece yanıp tutuştu
Gönlüyle gökleri taradı İnan

Bir soylu sevdanın peşine düştü
Dünyanın varına bakmadan geçti
Dönüp gölgesine bile bakmadı
Hakkı tutup kaldırmaya and içti
Mazlumu her daim korudu İnan

İki bin yılında altı ocakta
Diktiği fidanlar meyveye durdu
Dünya sürgününü tamam eyledi
Ankara'da harmanını savurdu
Rahmet-i Rahman'a yürüdü İnan

Ana Bu Şiir Sana

Kar üstüne kar yağdı saçlarıma ay ana
Şimdi tespih çekersin gözlerinde bulutlar
Dudakların kıpırdar beni hayal edersin
Biliyorum şu anda çarpıyorum kalbinde

Ne yapalım kader bu elimizden ne gelir
Sen orada ben burda yaşıyoruz gasgarip
Yüreğinde dokuz dert dokuzu da ayrı dert
İkimizin gücü de gözyaşına yetiyor

Korkum her gün büyüyor yanımda hiç kimsem yok
Peşin alıp koymuşsun patıskanı sandığa
Haydi artık avcunda kuşlarını salıver
Yüreğimle öpeyim ayağını ay ana

Bağban

Sesim dört duvara çarpıp dönüyor
Sen bana bir türlü dönemiyorsun

Akşamları börtleniyor dudağım
Bir türkü yakmayı denemiyorsun

Gururunla mesafeyi açmışsın
Kendini bir türlü yenemiyorsun

Yalın ayak kor ateşin üstünde
Geziyorsun amma yanamıyorsun

Gönül köşkün bahçesinde güllere
Bakan bahçivani tanımıyorsun

Bağı bozdun bağbağanı dellettin
Aşkın badesiyle kanamıyorsun

Bahar Düşü

Bir çiçekten bir çiçeğe
Gönlüm olmak ister arı
Karakıştan kurtulmadan
Özler dururum baharı

Hayat kısa dünya sıkar
Yolcu yolda tekin değil
Hasret tüter gözlerimden
Memleketim yakın değil

Sessiz bir ihtilâl oldu
Hayallerim tutuklandı
Söyle nerde kiminlesin
Sesin bende yankılandı

Bedevi

Karabulutları önüne kattın
Ardından şimşekler çakar durmadan
Nereye kaçarsın benden habersiz
Damarında deli taylor yok artık
Hayallerin boynu bükük dolaşır
Yaprakları dökülüyor ömrünün

Efkârını çoğaltıyor türküler
Dilin dişlerinde yara açıyor
Dudakların şerha şerha hasretten
Kendinden yağacak yağmur beklersin
Yüzün sonbaharda bahar arayan
Yuvası dağılmış kuşa benziyor

Her insan dünyaya bir kere gelir
Dolu dizgin sürer nefsin atını
Nerede tökezler nerede düşer
Nerede kalp diye taş sarılır
Sirtında kaç bıçak yarası taşır
Kaç kez ölüp dirilmiştir bilemez

Haydi dön kendine kaçacak yer yok
Altı da üstü de birdir bu yerin
Kendi külüngünle kendi dağında
Sığacağı kadar kazı evini
Sen yanarsın ben tüterim arada
Varsın diyen desin bize bedevi

Bölüşülmez Dert

Aşk elinden sararmışsın solmuşsun
Saçlarını kara kışa salmışsın
Bir maral önünde avlak olmuşsun
Yaranı saracak tabip bulunmaz

Ko teneke çalan çalsın peşinde
Kapasın gözünü yârin düşünde
Gam çiğneyip dert öğütsen dişinde
Üzerinde mavi bulut dolanmaz

Aşacaksın karlı dağın ardını
Yoldaş eyle bir âdemin merdini
Sakladıkça çoğaltırsın derdini
Dost kapısı bahaneyle çalınmaz

Nasip biter gelir sırt karayere
Yorulmak usanmak yakışmaz ere
Gönül yürür akıl çıkar sefere
Aşk yurduna gidilir de gelinmez

Akıllı bu yükü çamura çöker
Aşk ile yanarı ateşten çeker
Ol Rahman rahmeti içine döker
Gözyaşların mendil ile silinmez

Ben yanarak yundum bak canım tende
Köz üstünde oyun sırası sende
Var olanda aşk mayası bedende
Nasip nerde konar, göçer bilinmez

Beni Bana Bırak

puslu sancılardan her akşamüstü
kurtulmak isterim yağmur bastırır
kaçacak bir gölge arar ellerim
her köşe başında korku kıstırır

düşlerinin gölgesinde yatarım
yüzünün aynası sırtını döner
yıllar yılı bir zindanda yatarım
şehrin ışıkları kalbimde söner

kirpiklerim birbirine küseli
hayalin uykuyla arama girdi
duvarlara dedim içimdekini
akıl toprağımı kurtlar çevirdi

beni bırak artık geçeyim senden
yoluma dikenler döktüğün yeter
yağmur kuşlarını yemlemek için
avuç açıp boyun büktüğün yeter

Can Kırığı

Bu kadar sükûtun altında insan
İnsan çarşısında güle tutulur
Hangi yana dönse sessiz bir çığlık
Oluklu bir hançer gibi saplanır
Yüzünün üstüne düşer içine

Gam yurduna sürülürse bir insan
Hatıralar dallarında sararır
Kelimeler manasını terk eder
Dudakların dişlerini kanatır
Gönlünün göğünden boşalır hüznün

Dilinin altına gizlenen insan
Dostunun yüzüne gülümser geçer
Dağlara söylemez içindekini
Akıl alanını çitle çevirir
Evde bir odaya gömer kendini

Konuşa konuşa yorulur insan
Dilini yutmaya mecali kalmaz
Hangi yana dönse can kırıkları
Ufuklara dalar gider gözleri
Yüreğini yırtar hıçkırıkları

Çınarın Öyküsü

Ben Türkoğlu garında asırlık bir çınarım
Kaç bin kuş kondu uçtu dallarıma bilemem
Gölgede serinleyen insanları saymadım
Yazın sarı sıcağı kışın ayazı yedim
Sırtım bıçak yarası kimseye söylemedim

Her yaklaşan trenin düdüğüyle irkildim
Gözlerimi kırpmadan izledim yolcuları
Kiminin yüreğine kanat takıp uçurdum
Binen kahır götürdü inen vuslat getirdi
Kiminin yâri döndü kimi aklın yitirdi

Geciken her treni yolcularla bekledim
Yol gözleyenin gözü uyku tutmaz bilirim
Rüzgâr yapraklarımı bir türküyle uçurdu
Bir öksüz çocuk gibi dokunsalar ağlarım
Ben Hanifi Ağa'nın bergüzarı çınarım

Ben Türkoğlu garında asırlık bir çınarım
Dallarımda ötüşen kuşlar dağlara göçtü
Ne serinlemek için gölgeme gelen kaldı
Zaman değirmeninde öğündü emeklerim
Bir gün tekrar dönerler umuduyla beklerim

Çocukluk Düşleri

Gel seninle memlekete gidelim
Ruhumuzu daraltıyor bu şehir
Soğukkuyu ayakkabı alalım
Dağlarımız yerli yerinde durur
Göbelek toplarız çiğdem sökeriz
Nöbetleşe türkü söyler gezeriz

Sen bir büküm ekmek kapıp gelirsin
Arasına yemlik bulmakta benden
Çocukları evlerine salarız
Kuzuları oğlakları yayarız
Avuç avuç su içeriz pınardan
Gökyüzünü masmaviye boyarız

Akşam üstü sığır yolu gözleriz
Sana bana düşer birer dört çeker
Sen binince koğdurursun dört nala
Benimki de beni yere yatırır
Sen gülmekten kaçırırsın aklını
Ben acıdan kıvranırim olmaz mı?

Herkes uyuyunca yatsıdan sonra
Biz kaçar gideriz köy odasına
Büyükler laf atar kulak asarız
Ali efendimiz Düldül'e biner
Elindeki çatal dilli kılıçla
Kafir sürüsünün içine dalar.

Elli yılı harman edip savurduk
Yarın altmış yetmiş demedi deme
Dizimizde henüz derman var iken
Bir delilik yapıp akıllanalım
Başka biri bize baston olmadan
Gel çocukluk günlerine gidelim.

Çoğu Gitti Azı Kaldı

Yaralı Üveyikler için

Dört yanı uçurum bir yar başında
Kimi bekliyorsun Allah aşkına
Kerpiç bir duvardan farkın kalmamış
Ana kuzu birbirine karışmış
Yaslanıp dururken kendi kendine
Her gün biraz daha uçuyor için

Cam gibi kırıldı candan dostların
Bir başına kaldın insan içinde
Susa susa yaraların kanadı
Dilinin altında inledi sesin
Ne gece koynunda düşlerin kaldı
Ne de uzaklara bakan hayalin

Güz kapına bağdaş kurup oturdu
Ufukları seçemiyor gözlerin
Kara kış göçünü yüklemiş gelir
Her gün için biraz daha borlaşır
Ne gökte sağacak bulutun kaldı
Ne ekip sürececek bir gönül tarlan

Sabrın çiçek döktü az daha sabret
Vuslat yakınlaştı bir nefes kadar
Tok yatan da aç yatan da ölecek
Kendine sırtını daya ve bekle
Gözünü yumarak bak ufuklara
Çoğu gitti azı kaldı gurbetin

Çöpçü Kadınlar

Bu çöpçü kadınlar sabah erkenden
senin akşam kirlettiğin sokağı
pırıl pırıl etmek için ter döker
sense daha günü selamlamadan
helâl ekmek nasıl gelir sofraya
kaygısını bile taşıyorsun.

Kadın evde bir nadide çiçektir
o yoksa daralır bütün odalar
üstünüze doğru yürür duvarlar
rüzgâr perdenizi havalandırmaz
kapının ziline gitmez eliniz
pencereye tüner hüznün kuşları.

Rusya'dan mı geldi çöpçü kadınlar
votkalik mi oldu bütün erkekler
bu mermer yürekli insanlar da kim
ya bu afrodite özenen kızlar
yürekleri sızlamadan çöpleri
sokaklara nasıl fırlatıyorlar.

Piknik yapar gibi şehri gezenler
hâl diliniz kolay anlaşılıyor
konuşurken bozarsınız Türkçeyi
bedevilik kanınıza işlemiş
peşinizde gezen çöpçü kadınlar
aşkınızı süpürmeyi bilmezler

Gölğem Benden Kaçıyor

Aynamda saçını taramaz oldun
Kaç gece bekledim şafak atmadı
Yerin göğün arasında kayboldun
Ruhumda yaralar kabuk tutmadı

Sancılarım yeni çiçek açıyor
Günler kanatlandı aylar uçuyor
Gölğem bile artık benden kaçıyor
Güneş sende doğru bende batmadı

Aklımı gönlümün önüne serdim
En âlâ belaya göğsümü gerdim
Derdimi demledim kalmadı derdim
Tenimi yatağa koydum yatmadı

Üşüdüm içimde bir ateş kaydım
Gönül yaylasında sürümü yaydım
Ne eksilen saydım ne artan saydım
Kurban oldum bir pazarda satmadı

Sonbahar bitiyor kış geldi çattı
Hayallerim azgın sularda battı
Yar yara üstüne her gün tuz attı
Gözyaşımı hamuruna katmadı

Dem

Hayatı dört mevsim sanan değilim
Yaşım gelip geçti doğum yılımı
Zaman da rüzgâr da esti üstümden
Bazen ardıçlayın ömür düşlerim
Yuva olmak için garip kuşlara

Yapraklarım uçup gitti dallardan
Hangi yana dönsem büyür ıssızlık
Seslensem sesimin yankısı olmaz
Ben bana çarparım kolum kırılır
Yenim yuva olur çolak düşlere

Gölgesi kaybolan ağaçlardanım
Dalıma değmiyor ne tüy ne kanat
Tutunduğum toprak beni sarmıyor
Derdimi dökecek pınar kurudu
Kör noktayım bütün yönelişlere

Çekiliyor el ayağım topraktan
Türküler yakmaya dönmüyor dilim
Nereye gideyim o yer neresi
Kimin baltasına kurban olurum
Acılarla duçar savruluşlara.

Derin Yara

Derin yaralar açıldı ruhumda
Hangi yana dönsem can kırıkları
Yetim öksüz bir çocuk var içimde
Canımı parçalar hıçkırıkları

Göz göze gelmeye korkuyor insan
Sen sensin ben benim öteki falan
Tebessümler artık yapma bir çiçek
Sesleriyle çingiraklı bir yılan

Dünyayı elinin tersiyle iten
Susarak konuşur ne çok bağıırır
Yazarak seslenmez insan insana
Kim kimi nereye kime çağırır?

Hangi vadilerde gezer şairler
Lale devri geçti mevsim karakış
Volkan kaynar her sükûtun altında
Kahrolsun insanlık yaşasın alkış!

Devlet/Baba

Tüm madde bağımlıları adına arzuhal

Ben bir madde bağımlısı bir yiğidin babasıyım
Kırk kapıyı seksen defa çaldım ama bir duyan yok
Ne yiğide sözüm geçer ne ben beni savunurum
Dilimin altında sözü saklayacak yer kalmadı
Sabır taşım bugün yarın çatlar diye korkuyorum

Çokbilmiş memurlar gördüm derdime bir duvar oldu
Yüzlerine baktığımda insanlığımdan utandım
Ne derdime ortak buldum ne kendi kendime yettim
Çok zorladım açılmıyor bürokrasinin kilidi
Yüzüm bor bir toprak oldu gözyaşlarımı tükettim

Ne evimizde huzur var ne de sokaklar huzurlu
Her gün kendi odamızın kapısını kitliyoruz
Her duanın arkasından güzel ölüm istiyoruz
Biz ölünce her şey bitmez bunu komşular da bilir
Yoldaşımla sırtımızı gam dağına yaslıyoruz

Gözü yaşlı ana baba dağda kuzusunu bekler
Geceleri çağırırsam da uyku girmez gözlerime
Ben de pencereye çıkar kuzum diyerek melerim
Sesim asumana çarpar sonra bana tekrar döner
Derdimle derdimi toplar derdimi dertle bölerim

Çobanların kolu bağlı sokakları kurtlar tutmuş
Her şehirde her gün ölen onlarca ana baba var
Çile tezgâhı başında yalvarıyorum Allah'a
Bize de bir hastahane ya olmazsa tımarhane
Gözlerin mi görmez oldu sağır mısın devlet baba

Dostum

Menzile yürürken yorulur insan
Müjgân oklarıyla vurulur insan
İçinin şehrinde sarılır insan
Dışarıda hesabı kesilir dostum.

Sen nereye gitsen dert ora gider
Gönül toprağında keder gam biter
Virane hanende baykuşlar öter
Yalnızlık sineye basılır dostum.

Yorganım kavurur döşeğim batar
Her gece Azrail yanımda yatar
Eller taş atarken dostlar gül atar
Kendi avlusunda asılır dostum.

Aramızda karlı dağlar yatmıyor
Akdeniz de gemilerin batmıyor
Boş işleri kovalaman bitmiyor
Sesin yetmiyorsa susulur dostum

Dua Niyetine

Her gün tevir tevir dert çiçek açar
Tabipler yarama bakar da geçer
Yol bilirim amma kalmışım naçar
Her gece içimi korda bırakma

O bende can ben onda kan olmuşum
Hasretinden sararmışım solmuşum
Her gün kara bulutlarla dolmuşum
Yağmura razıyım korda bırakma

Yol gözlerken gözü çeşme olmasın
Akıl almaz hayallere dalmasın
Gam rüzgârı kapısını çalmasın
Gecenin gündüzün zarda bırakma.

Bu sevdayı başımıza saralı
Yollarımız fırtınalı boralı
Aramızda karlı dağlar sıralı
Bizi uçurumda yarda bırakma.

Her akşam gönlüne bir sofraya serdi
Hasret çeke çeke katlandı derdi
Bir sevda uğruna ömrünü verdi
Allah'ım sen bizi darda bırakma.

Gam Havası

Gam sineme bağdaş kurup oturdu
Hasret yüreğime kına getirdi
Sabah akşam derdin yedi bitirdi
Artık dayanacak gücüm kalmadı

Dudu dile badem şeker ezendim
Şardan şara korkusuzca gezendim
Yalnızlığın kollarına uzandım
Tuz buz oldu tahtım tacım kalmadı

Takvim yaprakları savruldu gitti
Uzattın mühleti bak o da bitti
İçimin yangını gözümde tüttü
Sancıyı emzirdim acım kalmadı

De gönlümü sana nasıl döşeyim
Yünden tarak oldu sanki döşeğim
Ger kaşına kirpiklerin düşeyim
Uykuya dalacak gecem kalmadı

Gasgariplik anlatılmaz yaşanır
Sabah akşam umutlarım aşınır
Sinemin üstüne tahta döşenir
Yakınımda kardeş bacım kalmadı

Kara kışlar gördüm sarı sıcaklar
Tütmez olur bir gün gelir ocaklar
Yarın bir gün kara toprak kucaklar
Kazanım devrildi sacım kalmadı

Yalın kılıç aşk atına binerdim
Nefsimle çarpışıp onu yenerdim
Gamlanınca bulut avlar dönerdim
Yüzüme dökülen gıcım kalmadı

Gizli Sebep

Yine kendini kapıp uzaklara götürdün
Ne zaman döneceksin ancak bir Allah bilir
Beni burda taşırdı kopardığın fırtına
Her dalga bir dağ olur üzerine yıkılır
Hesaba katmadığın bir de kayalıklar var

Kaç gecedir uykusuz gezdim durdum sahilde
Hatıralara çarptım içim dışım kanadı
Asumanla aramda sesim asılı kaldı
Efkâr üstüme ağdı kaçamadım kendimden
Güzelce ağırladım yağmur bulutlarını

Kara kış bastırıyor üşüyorum her gece
Yüzüm artık toprağın rengine boyanıyor
Gidip de dönmek var bunu kaç kez söyledim
Yoksa bu sessizliğin arkasına gizlenen
Ayrılık ateşten kor dedikleri şarkı mı?

Bu fırtına ne kadar süreceksin ko sürsün
Varsın deniz kudursun köpük sarsın her yanı
Söz ne kadar sükûtun örtüsüne bürünsün
Susa susa yaralar kabuk tutar sanırsın
Konuşacak ne kaldı canını yakmıyorsa

Beni ikna edecek sebebin sende kalsın
Rahatsız etmiyorsa varsın gezsün seninle
Nasil olsa gün gelir yaktığın bir türküyü
Kanağına yükleyip getirir Hüma kuşu
Dinleyip dinlenirim geçip giderim tenden

Gözleme

Yine uyku ile aram açıldı
Hayallerim dört duvara saçıldı
Yer yarıldı sanki tavan açıldı
İki lamba gibi yanar gözlerim

Bir düştten bir düşe seker kekliğim
Canımı gıdıklar keker kekliğim
Ah benim kınalı bekâr kekliğim
Yolunun üstüne konar gözlerim

Bak gece esniyor ses sesi yiyor
Sanki saçlarından rüzgâr esiyor
Karanlık dışarda bizi kesiyor
Bakamam aynaya kanar gözlerim

Yatıya mı kaldı bulutlar nerde
Taze gelin gibi süzülür perde
Rabbim muhtaç etme namerde merde
Kendi yağmuruyla yunar gözlerim

Gel dedikçe daha öte kaçarsın
Yara kapanmadan yara açarsın
Sanki *Atmaca*'dan hızlı uçarsın
Tenim soğumadan donar gözlerim

Hanzala

Hanzala'nın elinde süneratmaz bir lastik
Bir taş koymuş sapanı beş onu da cebinde
Mahalleye yaklaşan tankları avlayacak
Varsın patlasın dursun ışık saçan bombalar
Tanklar korkudan girmez sapanın menziline

Hanzala'nın yurdunda her evde bir matem var
Cennetin çiçekleri susuzluktan soluyor
Çılgık çılgıya uçar mavi kubbede kuşlar
Dünyanın gözlerini kin dumanı bürümüş
Gökten ölüm yağıyor kan kokuyor sokaklar

Hanzala'nın dilinde duaya çingı düşer
Tutuşur Zeytindağı sonra gargatlar yanar
Karanlıkta parlayan hilal dolunay olur
Umutlar çiçek açar bir sabah uyanınca
Demir kubbe delinir toprağa rahmet yağar

Hanzala'nın belinde aşkın atlas kuşığı
Senelerle işi yok yaşı on da duruyor
Damarında dolaşır kızıl elma ülküsü
Yüreğinin yanından teğet geçer korkular
Karanlıklar dağılır yüzünü döndüğünde

Hanzala'nın aklından neler geçer bilinmez
Dönüp geriye bakmaz korkusu yok ölümden
Yaşı küçük olsa da yüreği bir tur dağı
Dünyanın her yerinde zulme alkış tutanın
Gözlerini kan bürür pas tutar vicdanları

Hastane Güncesi

babam yüreğinde bir ömür boyu
kahrımı taşır da of bile demez
önce bana yiyeceğin yedirir
kalani olursa kendisi de yer
açlığını kimselere duyurmaz
açıkta kalsa da örter üstümü

babamın içinde fırtına kopar
duyurmaz dışına olan biteni
acıları sezdirmeden yutkunur
sancıyı yüzüne yakın eylemez
elinde avcunda ne varsa harcar
yetmezse borçlanır canı sağ olsun
bizi muhanete muhtaç eylemez

babamın saçına karlar yağsa da
bizi fırtınadan boradan korur
koca kartal gibi kanatlarını
üstümüze gerer yaz güneşinde
onun sayesinde sarı sıcaklar
yüzümüzü kavurmaya yanaşmaz

babam hastanede canı derdinde
karaciğerini yeyip duruyor
hoşuma gitmiyor gelen yemekler
babamın elinden bir şey gelmiyor
dışarda ye diyor para veriyor
tez vakitte para suya kesiyor

babam gitme ihtiyacım var diyor
ben hastane havasından sıkıldım
hem burada kalsam yüküm çoğalır
ben bana yetecek günde değilim
halamın bacımın ciğeri uyar
doktor hangisinden verirse şükret

ben artık ülkeme dönerim baba
sana hakkın helâl eylemek düşer
kaderde var ise tekrar kavuşur
boynuna sarılır özür dilerim
yeniden döneriz eski günlere
yine beni kuş sütüyle beslersin

Hüzün Çiçeği

Sen başka bir yerde ben başka yerde
Sen de ben de geçiniriz gün gelir
Ömür ağacında hatıraların
Dayanamaz yaprakları rüzgâra
Oradan buraya burda oraya
Uçarak gideriz birbirimize.

Dünya avcumuzun içine sığar
Bizse hiçbir yere sığamıyoruz
Elimizin altında bir telefon
Sesimizi eşle dostla salarız
Dolaşıp dururuz yerin yüzünde
Açar yüzümüzde hüzün çiçeği

Herkesin sınavı herkesten kötü
Kimisi varlıkta darlığı görmez
Kimisi darlıkta varlığı görmez
Sarı sıcaklarda kara kışlarda
Kururuyup gitmeyen sabır ağacı
Elbet yarın bir gün meyve verecek

İç Yangını

Her insanın bir yarısı muamma
Ömür ağacında sarı yapraklar
Bir o yana bir bu yana savrulur
Dilinin altında bir sükût büyür
Sözlüğe kilitler kelimeleri
Susa susa yaraları çoğalır
Hüznü nakış nakış işler tuvale
Aklında estikçe hatıraları
Dışına açılır solar içine

Her insanın yüreğinde bir volkan
İçten içe kaynaması tükenmez
Nerede ne zaman patlar bilinmez
Lavlar nehir olur içine akar
İçinin yangını gözünden tüter
Yüzünde oluşur yeni vadiler
Her gün efkârını dağlarla dağlar
Kabuğunu soyup diler içine

Her insan içinde Leyla'yı arar
Seraptan seraba koşar durmadan
Turna katarları gönül göğünü
Bir baştan bir başa maviye boyar
Yüreğini döver kum dalgaları
Yaralı bir ceylan gözüne bakar
Hayalinde Leyla saçını tarar
Aynada kaybolur güler içine

Her insanın hüznü gün batımında
Sarıdan kızıla çalmaya başlar
Dağların ardında kaybolur sonra
Gökte sarı çiçek olur yıldızlar
Üçer beşer açar gece süslenir
Sonra gam dağında bir şimşek çakar
Yağmur bulutları yüzünü yalar
Toplayıp derdini salar içine

Her insan içinde insanı arar
Şehirde caddede sokakta evde
Bulabilme hayaliyle dolaşır
Gözüne bakınca hâlden anlayan
Susunca sükûtu saf altın olan
Bir insan bulmadan gün akşam olur
Yorgun argın tekrar döner kendine
Bendini yıkarak dolar içine

İçeri/Dışarı

Çıkart yüreğini at bir köpeğe
İçine tüneyen bir dostun yoksa
Endam aynasını karşına alıp
Konuşmayı bırak kendi kendinle
Susarak içinde inciler ara

Kopardın topraktan sarımsakları
Tokatı görmeden bahçeyi sürdün
Ne gizlersen artık gizle kendinde
Git uzak dağlara kuşlarla konuş
Efkarımı türkülerle tutuştur

Şehirden uzaklaş kendine takıl
Biraz söz orucu tutmayı dene
Bir kalp kapısının ziline basma
Başkaları çıkar özür dilersin
Sesinin tınısı hoşuna gitmez

Ne kadar sarımsak o kadar soğan
Ne kadar atmaca o kadar doğan
Yağmur mu dolu mu içine yağan
Ben ne söylüyorum senden içeri
Sen ne konuşursun senden dışarı

İnsan

İnsan gönül aynasına bakarken
Zaman sınanmamış ustura olur
Farkına varmadan keser bir yeri
Ilık ılık kan akarken içine
Şerha şerha yarılrken dudağı
Kendi gözyaşını içiyor insan

Aramızda tuna nehri akıyor
Biz yüzmeyi unutalı çok oldu
Köprülerse birer birer yıkıldı
Karşı kıyılarda ne olup biter
Ölen kim kalan kim haberimiz yok
Yalnız konup yalnız göçüyor insan

Sükût çarşıları çoktan kapandı
Sokağa döküldü yaramaz sözler
Herkes bir şey satmak için bağırır
Sesler sesi aşındırır durmadan
Kifayeti çaktı kelimelerin
Avcunda ne varsa saçıyor insan

Yokluk ne varlık ne kim dara düşmüş
Umurunda değil kimse kimsenin
Bahanesiz selam veren azaldı
Çalışmıyor kapıların zilleri
Hâl dilinden anlayanlar kalmadı
Kendisinden bile kaçıyor insan

Günün yorgunluğu yarına sarkar
Dünyanın yükünden canımız çıkar
Şükür makamına düşmez yolumuz
Çöpe gider bereketi sofranın
Varlık yokluk sınavından habersiz
Dünyanın içinden geçiyor insan

Herkesin defteri herkese yeter
Yazar tarihini kendi kendine
Hiç kimse kimseden kopya çekemez
Topraktan toprağa yol arasında
Sırasın bekleyen bir gonca gibi
Akşam solup sabah açıyor insan

Her doğan toprağa ölüm borçlanır
Ömürse arada verilen mühlet
Sorumluluk bilincinden uzakta
Geçen günler takvimlerden düşerken
“Gerisi angarya” işler bitiyor
Er geç ektiğini biçiyor insan

Dünyayı sırtında taşıyanların
Sürgünlüğü bir gün tamamlanacak
Gözünü gönlünü dünyada koyup
Binecek sessizce kişneyen ata
“Mal da yalan mülk de yalan” vesselam
Bir gün kanatlanıp uçuyor insan

Kalp Kırılır Yen İçinde

Bir türkü ne zaman yanarsa yansın
Dumanı gözümde tütüp duruyor
Gurbet oturduğum şehre geliyor
Hasret sedef kaplı bir hançer olur
Bağrıma sırtıma saplanır durur
Kanım ılık ılık akar içime

Ne zaman kendimi kendimde bulsam
Malihulyalara dalar giderim
Hatıralar albümünü açarım
Susa susa dudaklarım yarılır
Uzaktan bir yağmur bulutu geçer
Ucu yanık mektupları koklarım

Mademki insanız gönül taşıyız
Aşkın karşı kıyısına geçelim
Yenimizin içi kırıkla dolu
Yaramızı sağaltırız belki de
Demek ki olmuyor altmıştan sonra
Kırıla kırıla kırma ustası

Çocukluğum el ediyor uzaktan
Çocukların umurunda değilim
Düşlerimin yaprağını bitirdim
Kozasını delip çıktı kelebek
E artık bana da müsaade edin
Tutunacak bir dalım da kalmadı

Kar ve Kor

İçimizde bir volkan
Patlamaya hazırlanır
Vakit gelip çatmıştır
Bir lav ırmağı uyuyor
Gam dağlarının koynunda

İrmağın yangınından
Alevden bir buğu
Kordan bir kuğu
Kanat vurur
Gögümüzde

Yarın birgün bir gün batar
Çocukları doğar başka dağların
Kaynamaya başlar denizlerin kazanı
Gögün mavisi uçar
Çalar son/gün sireni

Karkor'a Şerh

Dünya aktif yanardağı
Homurtular çoğalıyor
Bir lav ırmağı doğacak
Üstümüze kül yağacak

Çalınca son gün sireni
Göğ(s)ümüzde uçar mavi
Denizler kaynayıp çağlar
Doğurmaya başlar dağlar

Kız-oğlan kız bir gün doğar
Kapanır dünya defteri
Çiçek gibi solar beniz
Ne dağ kalır ne de deniz

Toprak hesabı kapatır
Tanımaz kimse kimseyi
Önce biter sonra biter
Ne kar biter ne kor biter.

Karanlığın Gölgesi

saçlarını taradığın yalnızlık
yüzünde bir çiçek açar her gece
tutuşur düşlerin sabaha kadar
zihnini kemirir bin bir düşünce

kaç deprem yaşadım sancım çatladı
öksüz bir çocuktan farkım kalmadı
duygularım bir tenhada vuruldu
seslendim seslendim duyan olmadı

düşlerim kurşuna dizildi yoksun
delirmenin limanına yanaştım
hangi hayallere tuzaklar kurdun
karanlığın gölgesiyle tanıştım

çığlığımı gömüyorum içime
diktiğin kâbuslar dar gelir oldu
hangi derde yaslıyorsun sırtını
sakladığın hatıralar kayboldu.

Korkuların Kıyısında

Kehribar sancılar açar yaramda
Kırpiklerime çiğ düşer her gece
Sensizliğin ara sokaklarında
Körkütük oluyor her gün düşünce

Göğsümdeki sızı aynada akar
Kurarsın her gece aklıma pusu
Bahar düşlerimden uzakta uyur
Sende kalmış gözlerimin uykusu

Ne zaman bir kahve yapmak istesem
Elim titrer cezve taşar aniden
Üzerime aşk telvesi dökülür
Hasretinden tutuşurum yeniden

Sende kaldım uyumadım kaç gece
Hep seni okudum seni çalıştım
Yüzün bir ayrılık atlası oldu
Korkuların kıyısında dolaştım

Kucaklarda Taşlarla

Söz dolaştı dileme kilitlendi dudağım
Ruhum nasıl uyuştu neden uyurgezerim
Akşamları oturup kara kutu başına
Akıl almaz acılar yaşıyorken Müslüman

Utancımdan kapına yaklaşmaktan korkarım
Senden başka halimi bilen olmaz Allah'ım
Aklımızın önüne kara perde çekmişler
Düşüncemiz taşmıyor kafamızın dışına

Mutfağımız dopdolu yok geçinme derdimiz
Nimetlerin tadını kuru şükre yükledik
Bereketin içine buyur ettik kurtları
Sözümüzü yiyerek semiriyor nefsimiz

Ortadoğu yanarken benim gözüm kupkuru
Avucumdan göklere havalanmaz eabil
Bir yol göster bu gece yolu buldum diyeyim
Yakasına sarılıp titreteyim dostları

Kurcalayım aklımı yitiğimi bulayım
Rahat rahat çıkayım ben de insan içine
Suçlarımdan azat et, kahret tekrar işlersem
Bilincimi yolunda sarf etmeye bağışla

Benim ile birlikte dostlarımı yenile
Ey görüp de gözeten Kahhar olan Allah'ım
Birimizden birimiz bildirelim haddini
Kucaklarda taşlarla Filistin'de Golyat'a

Maraş Bana Gurbet Oldu

Ali Yurtgezen ağabey için

Mağarama dönüyorum varsın şehir size kalsın
Anıları dös cebime doldurarak gidiyorum
Derviş gibi geçiyorum boş Trabzon caddesinde
Heybemde gam taşıyorum üstüm başım toz içinde
Benden bana şakır şakır bir yağmur gönder Allah'ım

Kendi kendime giderim geri dönemem kendime
Hâl diliyle konuşacak bir hâldeş arar gözlerim
Dudaklarım susa susa yara açmaya başladı
Fikir dükkân yıkılmış Fazlı, Ferhat zikre dalmış
Ahmet Doğan ile gitmiş şol kapının anahtarı

Maraş bana gurbet oldu yaşım yetmiş bulmadan
Hüzün takımını giydim endam aynası ararım
Adım attıkça uyanır içimde fay kırıkları
Ağlamaya mecalim yok gözlerimde yaş kalmadı
Artık hangi türkü yansa dumanında ben tüterim

Artık hangi şehre gitsem bir tanıdık yüz bulamam
Yüzümden solup gidiyor aldandığım dünya rengi
Candan içeri bakarım gördüklerim serap değil
Uzaklar yakına gelir tüyüm teğim dökülür
Benden bana bir hâl olur kuşlar uçar avucumdan

Mihriban

Cançiçeğimin, tomurcuğuna 15. Yaş günü anısına

Mazinin defteri açılır bir gün
İçinde bir çiçek boynunu büker
Hatıralar albümlere çekilir
Ruhuna dokunur bütün türküler
İçin kıpır kıpır eder dilin şöyle der
Bende geçtim on beş yaşın içinden
Ara sıra dua eder geçersin
Ne zaman aklına düşersem artık.

Ne Ararsın Kendinde

hasretin her gece paslı bir bıçak
keser yüreğimi kanım kaynarken
dolaşır düşüncem samanyolunda
gecenin koynunda kuşlar uyrken

sabır dağı kaynar bir volkan gibi
yandıgımı dökemezsin tuvale
sana korku uzaklardan el sallar
sonra da getirir beni bu hale

gel bir çay demleyim göz pınarımdan
kalbimi dökeyim şeker yerine
bu derbeder günler erisin artık
sana kaçan aklım dönsün evine

ne yitirdin ne ararsın kendinde
buldukların kayboluyor zamanla
kendine kahredip kaçtığın yeter
ya kendini anla ya beni anla

Oruç Kuşları

her akşam avcumuz göklere bakar
kuş sütü harici her şey sofrada
kırk günlük yoldan mı misafir geldik
bu kadar yiyecek nasıl yenecek
oysa mide ayrı işkembe ayrı
bir de insan yazar kimliğimizde.

yanı başımızda ya da uzakta
sıcak bir pideye şükür diyecek
bir kâse çorbayla yüzü gülecek
yarım kilo lokma tatlısı ile
bayramı erkenden karşılayacak
insan ormanında nice insan var.

yarısı uykuyla geçer günlerin
iftar hazırlığı öğlenden başlar
hergün farklı farklı sofraya bezendir
yaylaya mı çıktı fakir fukara
yemeğin kalanı yarına yenmez
nimetlerin şükrü kaynar arada.

ne olacak Şimdi fitre ve zekat
bakalım diyanet ne açıklamıŐ
ona göre gereğini yaparız
diyerek kendini haklı çıkaran
gnl fakirlerin elinde kaldık
biz katıķa oruç bizi tutuyor.

el aınca göğe açlık depreŐir
aşk yoksa içinde yavan bir dua
bir kiŐiyi doyurur mu hocalar
 kulfi bir elham okur geçeriz
kadir gecesinde camide kalsak
konmaz avcumuza oruç kuşları.

Pakeren

Oğuz Paköz Ağabeye rahmetle

Sözü peteğinden Türkçe sağardı
Hiç kin gütmmez her gönüle sığardı
Günü geldi görklü melek çağırdı
Eşinden dostundan cüda bıraktı

Maraş sevdasıyla tutuştu yandı
Gelen derde yüreğiyle dayandı
Mecnun gibi aşk rengine boyandı
Bize türkülerden nida bıraktı

Bir kızıl elmanın düşünüyü kurdu
Yaymaya çalıştı koyunla kurdu
Ne tuzağa düştü ne tuzak kurdu
Erdemli bir duruş eda bıraktı

“Asrın Felaketi” başladı bitti
Ne elim uzandı ne gücüm yetti
Candan özge canlar bizi terk etti
Bu harap şehirde geda bıraktı

Hastanın derdiyle olurdu hasta
İsmihan, Neslihan, Aslıhan yasta
Arkasından alkış tutacak dostu
Günden güne artan gada bıraktı

Ölüm ne uzaktı ne de yakındı
Oğuz Abi için bu bir akındı
Ecel kuşu kanadıyla dokundu
Peşinde mendilsiz veda bıraktı

Hâl diliyle konuşmamı sezerdi
“Atmaca'm” diyerek sözü ezerdi
Ben tünerim o günlümde gezerdi
Gök kubbede bir hoş seda bıraktı

Ruhum Gurbet Elde Tutsak Kalacak*

Gasgarip çocuktan farkım kalmadı
Nereye gidersem ora yalnızlık
Kime selam versem yüzünde ünlem
Dokunduğum çiçek sanki solacak
Ruhum gurbet elde tutsak kalacak

Yüzüne bakınca kendim görecek
Bir insan aynası arar dururken
İçi boşaltılan tüm kelimeler
Gözlerimde kara bulut olacak
Çiğ insanlar ham sözlerle dalacak

Her doğan ölümlü gün bile öyle
Bozulacak bir gün kurulan her şey
Korkuya korkuluk dikmek faydasız
Herkes ektiğini bir gün yolacak
Görklü melek kapımızı çalacak

Aldığın bir nefes say ki bu günlük
Ödünç aldın yarın vermek üzere
Bir varmış bir yokmuş olacak sonra
Kapıda binmeye hazır salacak
Melek canı tenden soyup alacak

İki bayram arasında beklerim
Herkes kendi yitiğini ararken
Bakıp geçecekler hece taşıma
Ruhumun gözleri yolda kalacak
Peşimizden kim Fatiha salacak

*Ali Akbaş'ın Turna Göçü'nden

Saba Makamı

Kaç gündür göklerde bu toz bulutu
Senin kanat vurmanı mı bekledi
Acelen mi vardı haber vermeden
Kimseler duymadan sessiz sedasız
Karanlığın karaltısı kalkmadan
Yola revan oldun aşk olsun sana

Daha ıhlamurlar çiçek açmadı
Güz kapıyı yarın bir gün çalacak
Karakıştan korktu diyeceklerin
Diline koz vermek sana mı düştü
Neden böyle yaptın canımın içi
Yıktın üzerime ahir dağını

Ben şimdi dilimle dili olana
Hâl diliyle söyleyemem halimi
Susarak uzun bir ağıt yakarım
Dişlerimi yerim dudağım kurur
Dilimi yutarım zehirlenirim
Yine de yanına getiren olmaz

Bu kadar mı özlemiştin toprağı
Kalbimi kalbinin üstüne koyup
Sözümü demeden sesin duymadan
Nasıl çekip gideceğim buradan
Aklımla aramda bir yar oluştu
Ben şimdi kanatsız ne yapacağım

Susarım

Susuz bir çiçeğim senin aklında
Gözlerin kaç Ferhat öteden bakar
Çılgın bir düşünce çılgılık atarak
Ne zaman nerede karşıma çıkar akar

Susarım susarım dudağım çatlar
Dilimle içimi sürmek isterim
Senin sesin tel ucuna eklenmez
Gözümü yumarım görmek isterim

Bahar yarın bir gün tekrar gelecek
Yine hasretini beste yaparım
Derdini sallayıp uyutmak için
Karanlığı biçtim deste yaparım

Akrep ve yelkovan tam onikide
Uçur da turnalar girsin düşüme
Kırpıklarım yağmur tutamaz oldu
Düşmeden gel ecel kuşu peşime

Şehzadebaşı'nda bir gün doğmadan

Temel Hazıroğlu ve Ahmet Yavuz'a

Günlerdir gözüme uyku girmiyor
Tespîh gibi çekiyorum dertleri
Bir kuş gibi üşüyorum yatakta
Demek kış gelince böyle gelirmiş
Sabit gibi gama müptela olur
Kendini çekmeye gücü yetmezmiş

Allah mühlet versin bu günler geçsin
Kendime geleyim toparlanayım
Ahmet çay getirir sonra oturur
Üçümüz bir fotoğrafta oluruz
Cebinizde saklarsınız bir vakit
Ben gidince size kalır yadigâr

Pencereyi açıp el sallamadım
Temel'in içinde bir ince sızı
Kendi gidip akli bende kalacak
Gün devrildi Ahmet sen de artık git
Gece gözlerimi sonsuza dikip
Derin bir uykuya bırakacağım

Çoktandır Musa'yım Hızır gelmiyor
Belki çıkar gelir gece yarısı
Kapıyı gönlümle kalkar açarım
Uzun uzun konuşuruz susarız
Sonra beni terkisine bindirir
Birlikte çıkarız *sürgün ülkeden*

Ruhum gökyüzüne kanat vururken
Son sözümü görklü melek duyacak
Sabah kapımıza Ahmet vuracak
Ses yerini bırakacak sükûta
Kapımı kırarak götürecekler
Şehzadebaşı'nda bir gün doğmadan

Şubat Soğuşu

Birdenbire kaydı yer altımızdan
Çökecek zannettik gök üstümüzde
Çoluk çocuk bir odaya toplandık
Beton kütürdedi biz dua ettik
Meğer ne uzunmuş doksan saniye

Yer sustu gök sustu ses sesi yedi
Çığlıklar geceyi yırttı durmadan
Sokaklar aniden arafa döndü
Herkes bir tarafa kaçışıyordu
Birbirine karışmıştı tüm yönler

Bir yandan anasız kuzu sesleri
Bir yanda analar son kez ağladı
Ortalık toz duman şubatsa soğuk
Evler sokakların üstüne göçtü
Herkes kendi telaşında boğuldu

Kimi rüya sandı kimisi hayal
İkisinin ötesinde bir andı
Göçüğün altında kalan kurtuldu
Yaşayanlar kuşlar gibi çırpınır
Yeniden hayata tutunmak için

Törpü

Her gece canının penceresinde
Boynunu büküyor şiir kuşları
İçinde kaynayan bir gamdağı var
Sancıların çiçek açıp duruyor
Efkâr savruluyor dudaklarından

Hatıralar şimdi bir gülkurusu
Kaç bahar kaç çiçek açtı unuttuk
Hangi gün/düz akıp geçti geceden
Sen hangi bir düştün bir düşe geçtin
Nereye sakladın hayallerini

Zaman ömrümüzü törpüler durur
Ha bu gün ha yarın ha daha sonra
Seçenekler arasında gezerken
An'ı aklımızın bir köşesinde
Unutmak istesek unutamayız

Sombahar da bitti karakış geldi
Bir daha tomurcuk açmaz gülümüz
Geçinip gidiyor çağdaşlarımız
Şiirlerin sana göre bir miras
Senden sonrasına kâğıt yığını

Usandım

Üzerinden birkaç mevsim geçmeyen
Dost yurduna bir gün konup göçmeyen
Dar gününde yoldaşını seçmeyen
İnsanlardan kaç a kaç a usandım

Gözcü koydum yollarına gözümü
Tarta tarta söyledim her sözümü
Bir gün olsun güldürmedin yüzümü
Kollarımı aç a aç a usandım

Her gece yeniden hayaller kurdum
Düşlerimde acıları savurdum
Yüreğimi yokluğunla kavurdum
Yalnızlığı biç e biç e usandım

Hangi yana dönsem bir paslı bıçak
Bilmem nerde kim karşıma çıkacak
Korkarım içime kanım akacak
Her gün candan gece gece usandım

Uzadıkça uzar hasretin boyu
Her gece bir zindan ya da kuyu
Kirpiğine sürme çektim uykuyu
Gözyaşımı içe içe usandım

Kurşun yedim için için kanadım
Uzun yolda yoldaşımı tanıdım
Artık beni taşıyor kanadım
Gök/yüzünde uça uça usandım

Yalan Dünya Kaç Gündür

Can diyende canımda çiçek açan sözlerin
Öyle bir an gelir de baldırana dönerse
Bütün kara bulutlar el bir olur dönerler
Şakır şakır yağmurlar ektiğimi götürür
Tutunamam kendime kemiririm sabrımı
Aklım ile aramda bir korkuluk olurum.

Damarlarım yerinde delikanlı değilim
Bundan sonra külüngü hep içime vururum
Kaya yok ki ses gelsin su yürüsün öteden
Küt küt atsın yüreğim heyecanım çoğalsın
Kapatınca gözümü korkularım azalsın
Açtığımda gözümü geri gelsin sombahar

Yalan dünya kaç gündür biz kaçını yaşadık
Gerçek diye yaşadık ya hayali ya düşü
Ülkesinden ayrılıp bana gelen sen misin
Bahçemizde tomurcuk döken güller bizim mi
Bizim olan ne varsa ya bir varmış yokmuşsa
Yol nerede başladı nerde biter kim bilir

Yalnızlık Treni

Aylar oldu bir defa yağmur yüzü görmedim
Ufukların ardında gezer kara bulutlar
Dallarımı terk etti sonbahar yaprakları
Avuçlarımı açtım rahmet gönder Allah'ım
Şerha şerha yarıldı yüzümün toprakları

Her gün kendi kendime hesap kitap yaparım
Boşu doldursam dolmaz doluya koysam taşmaz
Kendi şehrimde gezip ses izimi ararım
Ne bir selam veren var ne de bir selam alan
Sıkıştırır kalbimi günden güne efkârım

Bezirgânlar kaplamış dünya bedestenini
Hâlâ gülden terazi tutmaya çalışırım
Ümmi Sinan'ın devri geçti diyenler desin
Rezzak olan rızkımın peşi sıra yürütür
Ayrı ayrı hesabı görülecek herkesin

Hangi insanda durur bu yalnızlık treni
Duraklarda inen yok binenlerse hesapsız
Kimse yanındakine bir tebessüm eylemez
Uzakları yakına getirmeye çalışır
Bildiğini unuttur gördüğünü söylemez

Yıktım Kendi Kentimi

Sen Şimdi çekip gitsen
Efkâr çökse karşı dağlara
Bulutlar dolaŐsa kirpiklerime
Yağmur içime yağsa
Dağlasa dilimi bir türkü
Susa susa çatlasam

Sen Şimdi çekip gideceksin
Dilimi ağzında yitireceğim
Sen yerine sesleneceğim
Asumana kulağımı yaslayıp
Cinnet geçireceğim
Bakıp güleceğim kendime

Sen Şimdi çekip gidiyorsun
İçime bir çığ yürüyor
Ayrılığın altında kalıyorum
Bir bıçak saplanıyor kalbime
İçimdeki senden çığlık kopuyor

Sen Şimdi çekip gittin
Boynunu büktü tomurcuklar
İki gözüm iki çeşme
Akıp durdu bendime
Yıktım kendi kentimi
Ne sen kaldın ne de ben

Yol Arkadaşı

Metin Özarslan'a

Senin kalbin sade senin mi sandın
Asya'dan emanet bir incidir o
Damarında deli taylor dolaşmaz
Göğsün kalkan değil sert rüzgârlara
Arada bir durup yokla ruhunu
Yatağından çıkan bir ırmak olma

Aklından geçeni dinlemek için
Gözlerini kapat bak uzaklara
Tortum Şelalesi sende çağlasın
Bir türkü kavursun dudaklarını
Hüma kuşu yükseklerden seslensin
Varsın gözlerinde tütsün Erzurum

Altmış yıldır bir hoş seda uğruna
Kırılmadık tel kalmadı sazında
Sesinin yangını beni yakıyor
Dilinin altında kazan kaynıyor
Yüzüne sancının şavkı vuruyor
Kaşık çalılıyorsun kendi kendine

Bir ağacın gölgesine oturdun
Hatıralar kanatlanıp uçtular
Uyudun uyandın serinlik çöktü
Daha yolun başındayız dadaşım
Kalbini kalbime yasla da yürü
İkide bir dönüp bakma gölgene.

Yedigen/Müsebbâ -3

-Mehmet Durmaz'ın Yarım Kalan Türkü şiirini tesbi-

Çektiğim bunca cefayı
Veren verdi ben neyleyim
    Saymadım haftayı ayı
    Ele verdim düşen payı
    Karşımda buldum belayı
Vuslat denilen sefayı
Süren sürdü ben neyleyim

Heder ettik onca yılı
Kış kıyamet kesti yolu
    Karıştırdım sağı solu
    Yağmur dinse başlar dolu
    Kediye yükledim çulu
Güvenip konduğum dalı
Kıran kırdı ben neyleyim

Kuramadım yuva tünek
Delik deşik oldu yürek
    Yaram oldu benek benek
    Herkes birbirinden dönek
    Huylanır kapıda binek
Büküldü bükülmez bilek
Yoran yordu ben neyleyim

Sancı sayrı posta posta
Sesim ulaşmıyor dosta
Sükût çarşısında usta
Sanki ömür boyu yasta
Aldatılmış her takasta
Kalbim kırık gönlüm hasta
Vuran vurdu ben neyleyim

Türkülerim yarım kaldı
Kül içinde harım kaldı
Ne kovanım arım kaldı
Dilde ahuzârım kaldı
Döşü delik tarım kaldı
Can bağında barım kaldı
Deren derdi ben neyleyim

Yunus Emre'nin
Benüm Cânım Uyanukdur Şiirini Tahmis

Yokluk ateşiyle yandı kor ateşi gördü sinem
Varlık ile sınanmadan nasıl gülüp de sevinem
Doğru odun taşımakla gelip geçti onca senem
Benüm cânım uyanukdur dost yüzine bakan benem
Hem denize karışmaga ırmak olup akan benem

Bir barıştıran çıkmadı nefsim ile açık aram
Halime şükür ederim kaşydıkça kanar yaram
Gözümde tütüp duruyor dost kokusu buram buram
Irmak gibi ben çağlaram gâh gülerem gâh ağlaram
Nefsüm cigerin taglaram kibr ü kîni yıkan benem

Kamil olan yükten saymaz sırtında taşır yarasın
Yitiğini arayanlar önce kendinde arasın
Derdi ile dertlenmeyen benimle açsın arasın
Kırdum bu nefsün çerisin bir itdüm burc u bârûsın
Pâk eyledüm içerüsin mülketin yuyan benem

Tutuşur yanar içerim ısınmaya yoktur közüm
Yetirmeye çalışırım dilimi kanatır sözüm
Yeryüzünde naçar kaldım hem yetimim hem öksüzüm
Ben Hazret'e tutdum yüzüm ol 'ışk eri açdı gözüm
Gösterdi bana kendözüm âyet-i küll dinen benem

Titre kalbim kendine dön gaflet uykusundan uyan
Kurtul dünyanın renginden aşkın rengi ile boyan
Sıramız gelir geçeriz sırat köprüsünde yayan
Şâh dîdârın gördüm 'ıyân gümânsuzın bellü beyân
Kâfir ola inanmayan ol dîdâra bakan benem

Dünya iki kapılı han biri giriş biri çıkış
Ezel emirde işlemiş kâinatı nakış nakış
Âdemden beri sürüyor insandan insana akış
Benüm durur bu cümle iş hikmetile bu yaz u kış
Ben bilürem yad u biliş ırılmasuz duran benem

Susarak çığlık atarım çıkmaz sesimi bir duyan
Kervanlar düşümde geçti kaldım dağ başında yayan
Ömrün güzünde çıkar mı acep hâlimden anlayan
Bu cümle cânda oynayan tamarlarında kaynayan
Küllî lisânda söyleyen küllî dili diyen benem

Endam aynasına baktım ben bana nazar eyledim
Har vurdum harman savurdum yanarak türkü söyledim
Aklım fikrim kara yerde ben bana nettim neyledim
Nemrûd odın İbrâhîm'e ben bâg u bostân eyledüm
Küfür yüzünden toguban gine odı yakan benem

Herkesin elinde pala benim elimde yok çakı
Taşlanarak ödeyeyim kalmasın kimsenin hakkı
İçerim yanıp duruyor dumanım kaplar afakı
Ol Hallâc-ı Mansûr'ıla söyleridüm Ene'l-Hakk'ı
Hem yine anun boynına dâr urganun dakan benem

Nefsim ile cenge girdim olamadım hiç muzaffer
Hep yürüdüm yane yane gölgemi eyledim nefer
Dışımı göremiyorum gözlerimde kalmadı fer
Ol Hak Habib'i Mustafâ Mi'râc'a idicek sefer
Ol dem cânım fikr eyledüm ol sırrını duyan benem

Dilim ağzımda yok ikin ruhum telaffuz eyledi
“Ben sizin Rabbiniz miyim?” hitabına “beli” dedi
Kendim ile konuşurum ağzıma vurdum kilidi
Şimdi adum Yûnus durur ol demde İsmâ'il idi
Ol dost için 'Arafât'a kurbân olup çıkan benem

Kafeste tutsağım demez gökte kanat vurur kuşum
Bir menzilden bir menzile altmış yıldır sürer koşum
Ben beni bende yetirmiş kendi kendimde bulmuşum
Bu çarh benim hükmümdedir her kanda ben oturmuşum
Mülk benümdür hükm iderüm yapan benem yıkan benem

Yunus Emre'nin *Bu Dünyanın Meseli Şiirine* Tahmis

Candan sandığın dostun bazen ağyara benzer
Bazen bir dağ sanırsın bazen de yara benzer
Yaşadığın bir ömür leyl ü nehara benzer
*Bu dünyânın meseli bir ulu şara benzer,
Velî bizim ömrümüz bir tez pazara benzer.*

Kimi kalbini kırdı kimi gönlünü çaldı
Kimi nefsin peşinde malihülyaya daldı
Gözü yol gözleyenin koynunda hüznün kaldı
*Her kim bu şara geldi, bir lâhza karar kıldı,
Geri dönüp gitmesi gelmez sefere benzer.*

Bilmiyorsun nereden nereyedir seferin
Yüzünün astarında okunuyor kederin
Yürüyerek geçilmez hayat ırmağı derin
*Bu şarın evvel tadı şehd ü şekerden şirin,
Âhır acısını gör şol zehr-i mâra benzer.*

Kimi aklını arar bulduğunda kaybeder
Mecnun gibi içinde gezer durur derbeder
Masıvayı severek kalp şehrini terk eder
*Evvel gönül almağı huplara nispet eder,
Ahır yüz döndürmeği acuz mekkâre benzer.*

Bülbülleri vurmuşlar soldurmuşlar gülleri
Ocakları basmışlar savurmuşlar külleri
Ham sözü taş yapmışlar kırmışlar gönülleri
*Bu şarın hayalleri türlü türlü halleri,
Aldamış gafilleri câzû ayyâra benzer.*

Karakışın ardında gelecek baharı yok
Kendi derdinden başka derdi ah-u zarı yok
Aldığında zararda sattığında kârı yok
*Bu şarda hayallerin haddi vü şumârı yok,
Bu hayâle aldanan otlar davara benzer.*

Ne çağlayıp akacak damarında kanı var
İçindeki ateşin gözünde dumanı var
Hesabı kitabı yok saydıkça noksanı var
*Bu şarın sultanı var cümleye ihsânı var,
Sultan ile bilişen yok iken vara benzer.*

Yüzünde dolaştırır diyemez ahvalini
Kelimeler yaralar dolaştırır dilini
Turnaları seyreder özler seher yelini
*Kendi mîkdârın bilen, bildi kendi halini,
Velî dahi aşk ile evvel bakara benzer.*

Goncaya kıyamamış dikenlerini yolmuş
Sözü sağmasa olmaz gönlünün dösü dolmuş
Camdan çıkmış dostları bedestenden kovulmuş
*Biçare Yunus'u gör, derd ile hayran olmuş,
Onun her bir nefesi şehd ü şekere benzer.*

Söz Bahçesi

Rengi uçmuş bir çiçeksin sanki dertten derde daldın
Kıvranırsın sancılardan kimse gelmez görmüyorsun
Dostlarından ayrı düştün sen de kaç kez darda kaldın
Toprağın borlaştı her gün yılda bir kez sürmüyorsun

Kağdağı'ndan başka bir yurt bilmeyen bir kardelensin
Her taraftan gam kuşatmış nerde ruhum gölgelensin
Hasta düştüm gel de artık çektiğim dert belgelensin
Hasretinden yandı bağrım dil döküp söndürmüyorsun

Gökyüzünden döndü kuşlar ufka çıplak gözle baktım
Hüznü biçtim deste yaptım harmanımdan türkü yaktım
Koptu bir çığ çığlığımdan kendi nefsim aç bıraktım
Gözlerin yay sözlerin ok bağra hançer vurmuyorsun

Tutku kaynar bir kazandır sen direndin ben dayandım
Çıngı birden çakmak oldu sen tutuştun ben de yandım
Kim ne bilsin bunca yıldır bende derman sende sandım
Sanki kalbin taş kesilmiş ayda bir kez sormuyorsun

Ayrılırken verdiğinden fazla aldın üstü kalsın
Varsa dostun söyle gelsin arkamızdan hüzne dalsın
Yerde kurtlar dalda kuşlar toprağımdan ilham alsın
Tayyib'in söz bahçesinden bir demet gül dermiyorsun

Derdin Başka Derde Derman

Hasretinden soldu benzim aynalardan korkarım
Ömrümüzden uçtu yıllar düşte olsun sarmadan
Nerde kaldın darda kalbim canda sevda saklarım
Kaç bahardır bekliyorsun bir güzel düş kurmadan

Bunca yıl sevda için yetmez mi hasret çektiğin
Gözyaşından başka bir şey saçma bitmez ektiğin
Sabrı kalkan eylemezsen meyve vermez diktiğin
Sen susarsın sanma aklın derdi gizler durmadan

Gözlerinden bellidir dünyanı kendin yıktığın
Her bahar bir başka yağmur beklemekten bıktığın
Sanma senden ayrı düşmüş can özünden baktığın
Döş cebin bir sancı saklar gonca güller dermeden

Burda sürgünsün yeter bin bir salıncak kurduğun
Kayda geçmiş attığın her taşla bir baş yardığın
Sabrı kalkan eyleyenden yüz çevirmez vardığın
Yaptığın her türlü yardım günlü sağmaz vermeden

Düşlerin bir kaknus olmuş bir tüyün kalsın yeter
Beklemekten bıktığın an bir bakarsın gün biter
Can kafesten uçtu derken bir nefeslik an biter
Yolculuk başlar rüyadan başka bir şey görmeden

Gazel

Seni senden sakınanlar çekilirler aradan
Teni tutsak kafesinden uçurursun buradan

Sonu bir menzile varmaz yolu tekrar yürüme
Kibirinden köpüren nefsini kaldır aradan

Gidecek adresi bilmez başa buyruk dolaşır
Yüreğinden öte bir yol aramaktan yorulan

Yakasından yapışırısın canı burnunda kalır
Tavuğun türküsü çoktur ama geçmez darıdan

Atının terkisi yoktur binecek dost aradın
Yürü elbet seni yalnız yola salmaz Yaradan

Günü gelsin hele elbet kopacak bir kıyamet
Ve cehennem tutuşurken yaşı seçmez kurudan

Güle kuzgun gibi bakmaz yüreğinden konuşur
Sözü *Tayyib* dese bir kez yara açmaz yaradan

Yolcu Gazeli

Darda kaldım kesti kendir boynu eğdim kıymadın
Sustu mavzer koptu bir çığ dağda çığlık duymadın

Gördüğüm her düşte senden başka bir yar sarmadım
Geçti yıllar kökte sürgün dalda yaprak koymadın

Yazda açtım kışta soldum ilkbahar hiç görmedim
Yolda kaldım taşa yattım hâlde hâldâş saymadın

Külde yundum közde tüttüm türkü yaktım durmadım
Hüznü kardım sancı sardım sofrâ kurdum doymadın

Sancılardan deste yaptım derde daldım sormadım
Aklı yordum fikri sürdüm derdi saldım yaymadın

Göçtü kervan gitti herkes kendi kendim germedim
Söndü lambam durdu kalbim tende soykam soymadın

Kirpiğinden çiy düşerken başka bir gül dermedim
Nerde kaldın sıktı toprak kabre kendin koymadın

Yurt Gazeli

Ayrılıktan yandı bağrım kapım bir kez çalmadın
Hasretinden hasta düştüm nerde kaldın gelmedin

Sanki kalbin taşla yoldaş oldu bir kez sarmadım
Sancılardan kıvranıırken sende derman salmadın

Har savurdun esti poyraz böyle toprak sürmedim
Çelme taktın düştü sandın darıda gönlüm almadın

Kaç zamandır gökte şimşek yerde yağmur görmedim
Türkü yaktın soldu benzim başka bir saz çalmadın

Her bahar bir gamda yattım kendi kendim germedim
Közde dondum buzda yandım sündü sancım bilmedin

Bunca yıldır kendi derdim oldu derman dermedim
Dalda yaprak döktü ömrüm bende bir gün kalmadın

Derkenardan taşı borcun sende bir kez sormadım
Verdiğin her hüznü yazdın defterinden silmedin

Doldu gönlüm taşı bendim kalbi insan kırmadım
Dünya sürgün yurdu artık başka bir yurt bulmadın

Gelmedin

Nerde kaldın doldu vaktin bir ömürdür beklerim
Bağrı yanmış halde gönlüm aşkı her dem yoklarım
Yazdığın son mektubun var yatmadan bir koklarım
Sende şimşek çaktı yağmur geldi sandım gelmedin

Saldığın dert bende kışlar sancı toplar dizlerim
Belki kalbin taş kesilmiş hükmü olmaz sözlerim
Gel de ister bir serap ol döndü sansın gözlerim
Derde daldım korda kaldım karda yandım gelmedin

Sancı yoklar uyku tutmaz düşte olsun sarsana
Çâresiz bir derde düştüm nerde kaldın sorsana
Geçti burdan telli turnam türkü saldım yar sana
Yetti gurbet bitti hasret yurda döndüm gelmedin

Çarnaçar yollarda kaldım kimse yardım etmedi
Beklemekten taşıtı sabrım bunca hasret bitmedi
Tende yalnız kaldı bir kuş baktı bir kez ötmedi
Türkü yaktım gözyaşından bade sundum gelmedin

Gitti himmet bitti buğday suyla çarkım dolmuyor
Halde haldaş olmayandan yolda kardeş olmuyor
Nerde yanlış dostu seçtim şimdi aklım almıyor
Cenge çıktım kaçtı düşman nefsi yendim gelmedin

Kış Uzaktan Bakmıyor

Bunca yıldır tuttuğun kin yetmiyor
Nerde kaldın düşte izler sürdüğüm
Saldığın gamlar kapımdan gitmiyor
Gönlü her gün arkasından sürdüğüm

Güz dayanmış kış uzaktan bakmıyor
Kaç zamandır gözde şimşek çakmıyor
Şimdi artık kor ateşler yakmıyor
Dağda kurttan gökte kuştan sorduğum

Sanma gönlüm zinde insan yaşlanır
Gam çekenler ağlamaktan hoşlanır
Bilmiyorsun derse nerden başlanır
Döndü sandım ince belden sardığım

Gökte uçtum yerde kalkıp vurdular
Koştı herkes her taraftan sardılar
Bende senden başka adres sordular
Eskidenmiş hoş hayaller kurduğum

Hayra yordum dostu derdim açmadım
Yarda durdum başka bir yer seçmedim
Sende yandım kor ateşten kaçmadım
Kar yağarken dalda yalnız durduğum

Orda şimşek burda yağmur dinmeden
Böyle gitmek var mı yangın sönmeden
Dön sözünden gökte kuşlar dönmeden
Hasretinden derde bağrım gerdiğim

Sen Görmeden

Hasretinden yanmışım ben söylemez dostlar sana
Gözlerimden kanlı yaşlar dökmüşüm sen görmeden
Saklı kalmış merheminden sürmüyorsun yâreme
Kapkaranlıklar yerde bir gül dikmişim sen görmeden

Gözlerin yollarda kalmış beklemekten bıkmadın
Hastalandım nerde kaldın soldu benzim bakmadın
Hamdım evvel şimdi yandım sen çerağlar yakmadın
Sen bahardın bense yaprak dökmüşüm sen görmeden

Rahvan atlar yıldı çıkmış terkisinden düşmüşüm
Yolda yoldaş hâlde hâlde cılgasından şaşmışım
Bir derbeder olmuşum hem karlı dağlar aşmışım
Gökyüzünden yeryüzünden bakmışım sen görmeden

Bakıyorsun görmüyorsun gözlerin bir korkuyu
Bir kez olsun duymuyorsun çaldığım son şarkıyı
Gittiğin mevsim derinden hissedip bir korkuyu
Aşk için her gün ağıtlar yakmışım sen görmeden

Derkenar

Kirpiğimden sürme yapmış çekmişim sen görmeden
Keklik olmuş yorgun argın sekmişim sen görmeden
Gözlerimden kanlı yaşlar dökmüşüm sen görmeden
Hüznü seçmiş derde kalmış çökmüşüm sen görmeden

Göçtü Kuşlar

Bunca yıldır sanma senden başka bir gül kokladım
Sen susarken oldu birden sanki her şey kördüğüm
Düşte gördüm hayra yordum başkasından sakladım
Kimselerden görmedim hiç gözlerinden gördüğüm

Seslenirsin bir duyan yok gam solursun durmadan
Boş dilekler besliyorsun orda toprak sarmadan
Attığın gül can yakarken başka başlar yarmadan
Zannedersin yeryüzünde bir sefadır sürdüğüm

Derdi ekdim bitti efkâr sanma gönlüm uslanır
Yokluğundan boz bulutlar gözlerimden ıslanır
Türküsünden çingı aldım dostu bağrım yaslanır
Avlanırken nerde bilsin kendi kendim vurduğum

Gözlerimden kanlı yaşlar bitti artık akıyor
Öldü bülbül bahçe artık misk ü amber kokmuyor
Verdiğin söz nerde kaldı can kafesten bakmıyor
Sen sanırsın bir dikenden gonca güldür derdiğim

Önce tartar dostu insan sonra söyler her sözü
Göçtü kuşlar yeryüzünden kapkaranlık gökyüzü
Taş kesilmiş kalbi sök at sarmadın bir öksüzü
Ham hayaller tarlasıymış bunca yıldır sürdüğüm

İçimdekiler

- Adımı Koluma Yaz / 5
Akif İnan / 7
Ana Bu Şiir Sana / 9
Bağban / 10
Bahar Düşü / 11
Bedevi / 12
Bölüşülmez Dert / 13
Beni Bana Bırak / 15
Can Kırığı / 16
Çınarın Öyküsü / 17
Çocukluk Düşleri / 18
Çoğu Gitti Azı Kaldı / 20
Çöpçü Kadınlar / 21
Gölgem Benden Kaçıyor / 22
Dem / 23
Derin Yara / 24
Devlet/Baba / 25
Dostum / 26
Dua Niyetine / 27
Gam Havası / 28
Gizli Sebep / 30
Gözleme / 31
Hanzala / 32
Hastane Güncesi / 34
Hüzün Çiçeği / 36
İç Yangını / 37
İçeri/Dışarı / 39
İnsan / 40
Kalp Kırılır Yen İçinde / 42
Kar ve Kor / 43
Karkor'a Şerh / 44

Karanlığın Gölgesi / 45
Korkuların Kıyısında / 46
Kucaklarda Taşlarla / 47
Maraş Bana Gurbet Oldu / 49
Mihriban / 50
Ne Ararsın Kendinde / 51
Oruç Kuşları / 52
Pakeren / 54
Ruhum Gurbet Elde Tutsak Kalacak / 56
Saba Makamı / 58
Susarım / 59
Şehzadebaşı'nda bir gün doğmadan / 60
Şubat Soğuğu / 62
Törpü / 63
Usandım / 64
Yalan Dünya Kaç Gündür / 66
Yalnızlık Treni / 67
Yıktım Kendi Kentimi / 68
Yol Arkadaşı / 69
Yedigen/Müsebbâ-3 / 70
Yunus Emre'nin <i>Benüm Cânım Uyunukdur</i> Şiirini Tahmis / 72
Yunus Emre'nin <i>Bu Dünyanın Meseli</i> Şiirine Tahmis / 75
Söz Bahçesi / 77
Derdin Başka Derde Derman / 78
Gazel / 79
Yolcu Gazeli / 80
Yurt Gazeli / 81
Gelmedin / 82
Kış Uzaktan Bakmıyor / 83
Sen Görmeden / 85
Göçtü Kuşlar / 86